

Abstrakt

Tématem práce jsou osudy asi 5 tisíc mužů, žen a dětí převážně židovského původu deportovaných od listopadu 1944 do března 1945 okupačními orgány nacistického Německa ze Slovenského štátu do koncentračních táborů Sachsenhausen, Ravensbrück, Bergen-Belsen a Terezín. Cílem práce je rekonstrukce počtu a identity deportovaných, okolností jejich zatýkání, deportace, věznění a osvobození a významných faktorů rozhodujících o přežití či smrti osob, jež se v době německé okupace Slovenska staly oběťmi rasově motivovaného pronásledování. Na základě obsahové a komparativní analýzy poznatků získaných studiem archivních dokumentů, mluvených i písemných svědectví přeživších a v omezené míře i sekundární literatury se autor snaží vysvětlit jednání pachatelů a obětí i obecnější historické souvislosti sledované kapitoly v dějinách fašistické Slovenské republiky. Z rozboru dokumentů mapujících protižidovská opatření německých bezpečnostních orgánů prováděná na Slovensku za pomoci místních kolaborantů vyplývají i obecnější poznatky k vývoji nacistické politiky „konečného řešení židovské otázky“ v Německé říši a jí ovládaných evropských zemích v závěrečném období války. Cílem práce je rovněž rozšířit spektrum pohledu na sledované téma o specifika zkušenosti pamětníků. Pozornost je proto věnována i analýze a interpretaci relativně početných, ale dosud málo zpracovaných svědectví bývalých vězňů deportovaných ze Slovenska ve sledovaném období.